

Vzpomínka na rodáka z Kokovic.

Dvacátého pátého února uplyne 127 let od narození básníka Karla Tomana, který se narodil v Kokovicích, jako syn rolníka Karla Bernáška a Rosalie Bernáškové. Od mládí musel pomáhat v rodinném hospodářství. Tvrdá práce, věčné úsilí zemědělců, píle a láska k rodné hroudě doprovázela Karla Tomana po celý život.

V mládí býval bouřlivák. Protestoval proti absolutistické byrokracii monarchistických úředníků. Hlásil se k protispolečenské revoltě v rámci dekadentně symbolicky psaných veršů, z nichž zaznívala jistá tragika, smutek a i vzpoura nad rezignací.

Výsledkem všech těchto vnitřních rozporů a pnutí bylo Tomanovo bohémství. Žil právě teď, bez plánů a až do vypuknutí první světové války byl bez stálého zaměstnání. Hodně cestoval. V roce 1904 putoval přes Německo do Anglie, kde žil v ruské kolonii. Pracoval na poli, vařil, studoval jazyky a četl francouzskou a anglickou literaturu. Byl velice nadaný ke studiu jazyků. Velice dobře uměl anglicky, francouzsky, rusky a ovládal i řečtinu.

Po návratu z cest se stal radaktorem Českého deníku v Plzni. V roce 1915 se oženil. Věřil v budoucnost. Po první světové válce psal fejetony do Národních listů. Nikdy neměl rád politické strany a politikaření. Jako jeden z prvních byl jmenován národním umělcem. Byl to básník chudých, ponížených a také těch, kteří hledali a hledají smysl života. Zemřel 12. června 1946.

Napsal Vladimír Procházka 10. ledna 2005